

דרכי חיים

כל העולם במה

האשה שנכנסה אל משרדו של מנהל בית-החרושת אוסט בבני-ברק עיוותה את פניה מרוב כאבים, ביקשה שיתנו לה כיסא. "אני בהריון", הסבירה למנהל הגיד-הם, "כשעליתי במדרגות תקפו אותי צירי לידה".

המנהל פינה לה מיד את מקומו, התכונן להזעיק אמבולנס. אבל האשה מיהרה ל-הרגיע אותו. "עוד לא הגיעה שעת לידתי", הסבירה.

כהן בהריון
על הדשא

כהן לאחר מכן
— צירי לידה

לאחר שראה כי התאושה, ביקש ה-מנהל לדעת כיצד הגיעה למשרדו. "אני אשתו של מרדכי כהן", הסבירה האשה, "בעלי עובד כאן במחלקת האריות".

המנהל הכיר את כהן היטב, הוא היה אחד מעובדיו המצטיינים של המפעל, התח-בב על כל חבריו. "רק לפני כמה דקות היה אצלי בעלך", סיפר המנהל, "הוא אמר לי כי אינו מרגיש טוב, ביקש רשות ללכת הביתה". המנהל אף התלונן כי בשבועות האחרונים מרבה בעלה ל-העדר מהעבודה.

באותו רגע הסירה האשה את הצעיף, ולעיניו של המנהל הונדה נתגלה מרדכי כהן, 60, שרק לפני כמה דקות עזב את משרדו. הוא קיבל את המהתלה הפוררמית

ברוח טובה, טפח לכהן על השכם, ביקש ממנו לא לספר על המקרה לשאר ה-עובדים.

היולדת היתה גבר. כהן עזב את המשרד, מיהר אל בן דודו המתגורר ב-קירבת מקום. גם הוא לא הצליח לזהות את הגבר המחופש, נפל בפח התחפושת ש-נטמן לו.

רחמיו נכמרו על היולדת המסכנה ש-בעלה נטש אותה, והוא מיהר אל תא הטלפון הסמוך כדי להזעיק אמבולנס. רק ברגע האחרון הזדהה כהן, מנע ממנו אי-נעימות.

הקורבן השלישי היה רופא הנשים ב-מחלקת לידות של בית-החולים ביי-לוי-נטון. כהן שכר מוגית, נסע לבית-החולים, השתרע על הדשא מול אחד המבנים כי-שהוא מתפלל מכאבים.

האחיות, שמיהרו לעזרת היולדת ה-מסכנה, הביאו אותה לחדר היולדות. "היא עשויה ללדת בכל רגע", אמרו, ומיהרו להזעיק את הרופא. בינתיים, כדי לא ל-הפסיד זמן, התחילו להפשיט אותה. אך אחרי שהסירו את שימלתה, גידהמו ל-ראות כי היולדת האומללה אינה אלא גבר מחופש.

האחיות המופתעות לא איבדו את חוש ההומור. הן הורו לכהן להמשיך לשכב, מיהרו להזעיק את הרופא.

הרופא שהגיע במרובה, לא הבין מה פשר החיכים המיסתוריים. הוא התחיל להפשיט את היולדת על מנת לבדוק אותה, נרתע בבהלה בראותו כי מאחורי הלבוש הנשי מסתתר גבר.

אבל המתחה מצאה חן גם בעיניו. הוא טפח לכהן על השכם בחיבה. "כל הכבוד, הצלחת לסדר אותי", אמר לו.

השמועה על הגבר שהתחפש לידות עשתה לה כנפיים בין עובדי בית-החולים, שביקשו לראותו. אבל מרדכי כהן נעלם. השבוע סיפר לו ידיד מעובדי בית-החולים כי המנהל רוצה להעניק לו פרס, כאות הוקרה על המתחה המוצלחת.

אבל כהן לא הסתפק כניראה בפרס, החליט למתוח גם את המנהל עצמו.

האשה שהופיעה החודש במשרד הראשי של בית-החולים ביי-לוי-נטון ביקשה להיכנס אל חדרו של המנהל. "מי את?" שאלה המזכירה. "אני גברת כהן", ענתה האשה שכרסה בין שיניה.

המנהל יצא ממשרדו לשמע חילופי ה-דברים, העיף מבט באשה המוודה. "מה את רוצה ממני?" שאל בתמיהה. "באתי לקבל את הפרס", היתה התשובה. המנהל הגידהם לא הבין תחילה במה מדובר, אבל אחרי שכהן הסיר את הצעיף תפס כי נפל גם הוא בפח.

"כשסיפרו לי שהצלחת לסדר את ה-רופא של מחלקת היולדות, הייתי בטוח שאלה שטיפרו לי על כך מגזימים. עכשיו אני רואה שאתה ארטיסט גדול", הסביר המנהל.

הוא הבטיח לכהן לשלוח לו את הפרס דרך הדואר.

הווי

● **פולידריות משפחתית.** בחיפה התגונן חשוד בגניבת מכונית בסעוה, כי בעל המכונית אותה גנב עמד לשאת את אחותו, לכן התחשב בו, נטל אותה מבלי להעירו בשעה מאוחרת של הלילה.

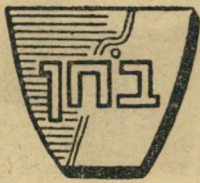
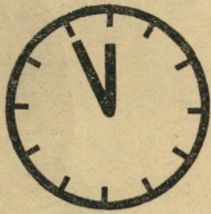
● **יצא שכרו בהפסדו.** באשקלון גידון תושב מקומי לקנס 250 ל"י ותשלום דמי גזיקין בסך 36 ל"י לרכבת ישראל, לאחר שהתנגש ברכבת בשעת נסיעה, גרם לה נזק פעוט, נפצע בעצמו וריסק תוך כדריכך את מכוניתו הפרטית.

● **גילגול חובות.** בירושלים נכנס אלמוני למסעדה, סעד את ליבו, נמלט מן המקום לאחר שהניח על הדלפק פתק, בו צויין שמו וכתובתו של אדם שלחה ממנו כסף שנה קודם לכן.

● **כלב נבח, מי לא ירא?** לנמל התעופה בלוד הובא השבוע כלב ענק, כלוא בארגו, שהטיל אימה על העובדים המקור-מיים, גהם ונבח במשך שעות, שוחרר לב-סוף על ידי דיילת אמיצה, שהאכילה והסק-תה אותו.

● **בור המטרה.** בבני-ברק הכניס פועל מחלקת הביוב העירונית שני ילדים לתוך בור ספיגה, אחרי שאלה לעגו לו, ביוז, לדבריו, את מקצועו.

אין לעצור מחוגי השעון

בטוח ב.נ.ח.ן

מעשה נבו

ש..ש..שקדים ש..ש.. שלנו

שי נפלא לחגים לכל המשפחה

שקדי כרמנו הם קטנים

ולכן מתוקים, מזינים,

טעימים הם וטובים

ומחירים נמוך יותר.

דרוש ש..ש..שקדים ש..ש.. שלנו

"השקד" אגודה שתופית חקלאית בע"מ